Brześć nad Bugiem, dnia 19. czerwca 1933 r.

POLESKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 13.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

71.

Rozporządzenie wojewody poleskiego z dnia 7 maja 1933 roku o urządzaniu i utrzymaniu rakarń, mające na celu zapobieganie rozpowszechnianiu się zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie art. 108 ustęp 1 pkt. a. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R.P. Nr. 11, poz. 86) oraz art. 16 lit. e. rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rakarnie jako przedsiębiorstwa wydzielające cuchnące wyziewy mogą być otwierane jedynie w mieiscach izolowanych, zdala od domów mieszkalnych i dróg publicznych.

§ 2.

Na prowadzenie przemysłu oprawczego (rakarskiego) wymagane jest w myśl ust. 8 pkt. 13 prawa przemysłowego uzyskanie koncesji, oraz zatwierdzenie przez władzę przemysłową projektu urządzenia zakładu.

§ 3.

Urządzenia rakarń łącznie z zakładami przeznaczonemi na usuwanie lub przeróbkę padlin i części zwierząt, winny być ogrodzone szczelnym parkanem o wysokości nie mniej niż 2 metry, posiadającym tylko jedną bramę.

§ 4.

Podwórze rakarni powinno być wybrukowane.

§ 5.

Rzezalnia przeznaczona na zabijanie zwierząt i oprawianie padliny powinna być zaopatrzona w dostateczne światło, nieprzepuszczalną podłogę i wygładzone ściany, pomalowane jasną olejną, a nie czerwoną farbą do wysokości dwóch metrów od podłogi—nadto rzezalnia po-

winna być zaopatrzona w wewnętrzne urządzenia do podwieszania zwierząt i odpowiednią ilość wody. Przy rzezalni powinna znejdować się oddzielna ubikacja do mycia i przebierania się robotników zatrudnionych w rakarni.

§ 6.

Dla ścieków z rzezalni powinien być urządzony w odległośsi nie mniej niż 5 metrów nieprzepuszczalny zbiornik. szczelnie przykryty. Ściek do zbiornika winien być również nieprzepuszczalny i tak spadzisty, aby wszystkie płyny same ściekały. Małe odpadki rzeźne należy. albo natychmiast po ukończeniu rzezi usunąć, albo zbierać w osobnym uszczelnionym zbiorniku i zalewać wapnem do czasu wywiezienia.

Nieprzepuszczalne części, o których wyżej mowa, powinny być sporządzone z cementu.

§ 7.

Rakarnia powinna być zaopatrzona w studnię dla wyłącznego użytku zakładu.

§ 8.

Rakarnie powinny być zaopatrzone w klatki przeznaczone dla izolowania i obserwacji podejrzanych psów i kotów, jak również posiadać pomieszczenia dla przechowywania skór.

§ 9.

Zwózka padlin i części zwierzęcych do rakarni powinna odbywać się na specjalnie szczelnie zamkniętych, wewnątrz blachą obitych wozach, nieprzepuszczających płynnych części.

§ 10.

Zwierzęta zabite w rakarni i padliny tam dostarczone, o ile temu nie sprzeciwiają się przepisy policyjno-weterynaryjne mogą być przerobione dla celów użytkowych, w przeciwnym razie powinny być niezwłocznie unieszkodliwione i usunięte.

Unieszkodliwienie aastępuje przez:

a) przegotowanie aż do rozpadu części miękkich,
b) sucha destylacja,
c) działanie środków chemicznych do rozpadu części niestałych,
d) spalenie na popiół,
e) zagrzebanie.

§ 11.

Wywożenie i wynoszenie mięsa z rakarni jest zakazane.

§ 12.

Środki przewozowe, narzędzia i odnośne ubikacje rakarni po każdem użytkowaniu powinny być należycie oczyszczone i odkażone.

§ 13.

Trzymanie świń i drobiu na obszarze rakarni jest zakazane, psy zaś mogą być trzymane tylko na uwięzi.

§ 14.

Posiadacze rakarń są obowiązani prowadzić książkę kontroli według załączonego wzoru.

§ 15.

O urządzaniu rakarń jako zakładów przetwórczych (zakłady utylizacyjne padlin i t. p.) zostaną wydane osobne przepisy.

§ 16.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej na zasadzie postanowień art. 98 przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U.R.P. Nr. 77, poz. 673) grzywną do tysiąca złotych lub aresztem do sześciu tygodni, albo obydwoma karami łącznie.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze w chodzi w życie od dnia ogłoszenia w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

Nr. R. W. 8.

Wojewoda Poleski
(—) Wacław Kostek-Biernacki

Załącznik

Książka kontroli

Właściciela rakarni ....,
znajdującej się w .... powiatu ....

Uwaga: Książka winna być ponumerowana. przesznurowana i stwierdzona pieczęcią i podpisem władzy nadzorczej.

Nr. bieżący	Data otrzym. przez rakarnię zwierzęcia lub trupa	Doprowadzono zwierząt		Dostarczono trupów		Data zniszcz.	Czy przeprowadzał oględziny wzgl. sekcję lekarz weter.	Nazwa pozostałych do użytku części: skóra, tłuszcz, kości, rogi, kopyta i t. p.	Ilość	Nr. i data zezwolenia wydanego przez lek. wet. na uprawn. wypuszczenia do obrotu z rakarni przerobionych części
		Gatunek zwierzęcia	Ilość	Gatunek zwierzęcia	Ilość					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

72.

Ogłoszenie powiatowego urzędu ziemskiego w Łunińcu o uprawomocnieniu się orzeczeń w sprawach scaleniowych.

Powiatowy urząd ziemski w Łunińcu na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31.VII.1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 Nr. 92 poz. 833), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U.R.P. Nr. 67 poz. 822) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 25 maja 1933 roku uprawomocniło się orzeczenie wydane przez powiatowy urząd ziemski w Łunińcu w dniu 22 kwietnia 1933 roku, podlegające wykonaniu, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kolonja gminy kruhowickiej pow. łuninieckiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Statuty komunalnych kas oszczędności.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie uchwały sejmiku pińskiego z dn. 16.III.1933 r. Nr. 191, zatwierdzonej decyzją wojewody poleskiego z dn. 1.VI Nr. S. F. 20, — par. 4 ust. 2 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Pińskiego o brzmieniu ogłoszonem w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3 str. 37 z 1929 r. otrzymuje treść następującą: „Związek Poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy sumę 60.000 zł., z której to sumy kwota 10.000 zł. została wpłacona Kasie przy jej uruchomieniu, a następnie dopłacona do sumy 35.000 zł.“

Regulacja hipotek.

OGŁOSZENIE.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Grodnie na powiaty grodzieński, prużański i kosowski obwieszcza, że niżej wyszczególnione dobra nieruchome zostały wywołane do pierwiastkowego zaprowadzenia hipoteki w następującym terminie:

12 października 1933 roku.

Grunta nadziałowe we wsi Jaglewicze, gminy iwacewickiej, powiatu kosowskiego, zawierające powierzchni 9 dzies. czyli 9 ha 8325 m. kw. stanowiące połowę każdego z niżej wymienionych dziesięciu kawałków, od strony gruntów Jana Kuprijanowicza, położone w szachownicy w uroczyskach noszących nazwy: 1) „Kraj“, 2) „Nawóz“, 3) „Podleszczynie“, 4) „Ozieriszcze“, 5) „Hłusza“, 6) „Usadźba“, 7) „Ogorod“ — założienie i w uroczysku „Zabrodje“ z trzech kawałków, oraz w pozostałych dwóch kawałkach „Zabrodja“, jeden kawałek „Uzkaja“ cały, a z drugiego kawałka „Szyroka“ 3996 saż. kw. czyli 1 ha 8182 m. kw. od strony Jana Kuprijanowicza. stanowiące własność Antoniego Pytlaka dawniej Antoniego Kozła. — Nr. hip. 7964.

W oznaczonym wyżej terminie osoby interesowane winny się zgłosić do Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Grodnie z dowodami swych praw rzeczowych do tych nieruchomości pod skutkami prekluzji przewidzianemi w art. 153 Ust. Hip. z roku 1919.

Grodno dnia 8 czerwca 1933 roku.

Pisarz Hipoteczny
(—) Cz. Rosiński
Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Grodnie.

Licytacje

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Łucku II rewiru Walerjan Ważyński, zamieszkały w m. Łucku, ul. Słowackiego 18 obwieszcza że na żądanie Państwowego Banku Rolnego w Warszawie, w gmachu Sądu Okręgowego w Łucku w dniu 3 października 1933 r. od godz. 10 z licytacji publicznej odbędzie się sprzedaż majątku nieruchomego, należącego do dłużnika Franciszka Mikulskiego, położonego przy wsi Grywa, gminy Borowno, powiatu Kamień-Koszyrskiego, województwa Poleskiego pod nazwą hipoteczną „dobra ziemskie Grywa“, a składającego się z 2135 dziesięcin 1327 sąż. kw. czyli 2334 ha 3629 mtr. kw. różnorodnej ziemi, z nich: ziemi ornej około 595 ha, łąk około 685 ha, odłogów 54 ha, lasu sosnowego około 382 ha, lasu mieszanego około 77 ha, lasu liściastego 80 ha, pastwisk około 240 ha, łąk błotnych 125 ha, pod jeziorami i rzekami 76 ha i pod drogami 21 ha, w granicach: z zachodu grunta m. Liszniówki, z zachodu grunta wsi Nabruchi, Borowna, Zyrowa, z południa wsi Leszniówka i z północy grunta maj. Czerwiszcze. Na opisanej ziemi żadnych zabudowań niema. Majątek powyższy posiada uregulowaną ks. hip. Nr. 5850/2952 Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Łucku i sprzedaży podlega w całkowitym komplecie ze wszystkiemi przynależnościami szczegółowo wymienionemi w protokule zajęcia z dn. 20 sierpnia 1930 r. Jak widać z działu IV wykazu z księgi hipotecznej Nr. 2850/2952 nieruchomość dłużnika Mikulskiego obciążona długami i ostrzeżeniami, a mianowicie za dług na rzecz Państwo_

wego Banku Rolnego jako likwidatora b. ros. Państwowych Ziemskich Banków Włościańskich i Szlacheckich w sumie 30781 zł., na rzecz Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, w sumie 300.000 zł. i na rzecz Jewny Wołowelskiego w sumie 11100 zł. 50 gr. z %% i kosztami. Opisany majątek znajduje się w wyłącznem posiadaniu i władaniu Franciszka Mikulskiego, w sporze sądowym nie jest i sprzedaży podlega jak wyżej zaznaczono w całkow tym komplecie.

Licytacja rozpoczyna się od sumy szacunkowej 100.000 zł.

Zamierzający wiąć udział w licytacji obowiązani złożyć wadjum w wysokości 1/10 części powyższego szacunku.

Warunki licytacji i akta przejrzane być mogą w kancelarji I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Łucku.

Łuck dnia 18 maja 1933 roku.

Akta egzekucyjne Nr. 508/31.

Akta Sądu Okręgowego w Łucku Nr. Z. 2017/30.

Komornik Sądowy
(—) **W. Ważyński**

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Łucku II rewiru Walerjan Ważyński, zamieszkały w m. Łucku, ul. Słowackiego 18 obwieszcza, że na żądanie Izby skarbowej w Brześciu n/B. działającej w imieniu Skarbu Państwa, w dniu 3 października 1933 r. od godz. 10 w gmachu Sądu Okręgowego w Łucku z licytacji publicznej odbędzie się sprzedaż majątku nieruchomego, należącego do Prokopa vel Prokofja Sielczuka, położonego przy i we wsi Rzeczyca, gminy Chocieszów, pow. Kamień Koszyrskiego, woj. Poleskiego, a składającego się z ziemi: sadybowej 1/4 dzies., ornej 2 dzies., pastwisk i nieużytków 4 dzies. razem 8 1/4 dzies. czyli 8 ha 9900 mtr. kw. w uroczyskach: „Rozputje", „Puha", „Toczyszcze", „Koroliwka", „Podbołocie", „Nywchodów", „Bir", „Brodyczów", „Pochoszczyna", „Czornaja", „Zaryn", „Kupnyj Ostrowok", „Melochora", „Połonyje", „Lichowo", „Podbrodyczów", „Radośkoje", „Holińkie". Na powyższej ziemi znajdują się i podlegają sprzedaży wraz z nią zabudowania: dom mieszkalny, drewniany, kryty słomą o 1-ej ubikacji, komorze i sieni, stodoła drewniana, kryta słomą i chlew drewniany, kryty słomą, oraz inne przynależności szczegółowo opisane w protokule zajęcia z dnia 14 sierpnia 1932 r. Nieruchomość ta przeszła na własność dłużnika w drodze spadku po ojcu jego Łukaszu Sielczuku, urządzonej hipoteki nie posiada i znajduje się w wyłącznem z nikim innym niepodzielnem posiadaniu Prokopa vel Prokofja Sielczuka.

Licytacja rozpoczyna się od sumy szacunkowej 2500 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązani złożyć wadjum w wysokości 1/10 części powyższego szacunku.

Akta licytacyjne przejrzane być mogą w kancelarji I Wydziału Cyw. Sądu Okręgowego w Łucku.

Akta egz. 562/32.

Akta Sądu Okręgowego Nr. Z. 1378/32.

Komornik Sądowy
(—) **W. Ważyński**

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Pińsku I rewiru, Franciszek Grzechnik, z siedzibą w Pińsku przy ulicy Bernardyńskiej pod Nr. 5 obwieszcza, że na zaspokojenie roszczenia 1) Państwowego Banku Rolnego w sumie 107357 zł. 61 gr. z %%, z mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Równem z dnia 13.I.1931 r. Nr. C-2999/30, 2) Skarbu Państwa: w sumie 3069 zł. tytułem kosztów sądowych, z mocy tytułu wyk. Sądu Okr. w Równem z dn 13.I.1931 r. Nr. C 2999/30; w sumie 3483 zł. 88 gr. z mocy tytułu wyk. Sądu Okr. w Pińsku z dnia 6.IV.1926 r. Nr. A. 18/26 i w sumie 11834 zł. 19 gr., z mocy tytułu wyk. Sądu Okr. w Pińsku z dnia 15.I.1926 r. Nr. A 174/25, w dniu 17 października 1933 roku. od godziny 10 zrana, w sali posiedzeń Nr. 2 Sądu Okr. w Pińsku (ul. Karolińska) odbędzie się sprzedaż przez licytację publiczną nieruchomości ziemskiej-maj. „Milacze-Żadeń", — należącej niepodzielnie do Sergjusza von Kruga i Stanisława Bylickiego, położonej w gminie Wysockiej pow. Stolińskiego, woj. Poleskiego, w odległości 30 klm. od powiatowego miasta Stolina, 4 klm. od stacji kolejowej Biała n/Horyniem i 7 klm. od rzeki Horyń zawierającej ogólnej powierzchni 7851 dzies. 701 sąż. kw. ziemi różnego rodzaju, w czem: około 4548 dzies. lasu i około 3303 dz. 701 sąż. kw. ziemi łąkowej, ornej, ogrodowej i sadybnej.

W skład nieruchomości wchodzą następujące zabudowania we wsi Milacze: 1) dom mieszkalny, drewniany, kryty gontem o 3 pokojach z kuchnią, gankiem, sienią i komórką, 2) piwnica drewniana, kryta gontem, 3) spichrz z dwoma chlewami pod jednym dachem, kryte dranicą i 4) stodoła drewniana, nowa, kryta gontem.

Nieruchomość powyższa:

a) posiada księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Sądu Okr. w Równem, jest wywołana do pierwiastkowej regulacji hipoteki, lecz dotyczas hipotecznie nie jest uregulowana (Nr. ks. hip. 6427);
b) obciążona jest na rzecz różnych osób i instytucyj sumą 348774 zł. i 200 dolarów am z %% i kosztami przez zastrzeżenia, kaucjami w sumie 48500

dolarów am., ostrzeżeniami w sumie 82180,55 rubli, 110 dolarów am. z % % i kosztami oraz 64496 zł. 83 gr., podatkami w sumie 97839 zł. 41 gr. z karami za zwłokę, do których to sum odnoszą się rygory w dziale III wykazu hip. pomienione;

c) we wspólnem z kim innym posiadaniu nie jest;
d) zalega w płaceniu podatków w ogólnej sumie 213.623 zł. 78 gr.;
e) ulega sprzedaży w całkowitym komplecie i granicach podług opisu Komornika Sądowego II rewiru w Stolinie z dnia 23 listopada 1932 r.

Z ogólnej powierzchni sprzedawanej nieruchomości około 1000 dziesięcin różnego rodzaju ziemi w miejscowości Choczyn zostało rozparcelowane i nabywcy są w posiadaniu tych gruntów.

Zgodnie z wzmianką w opisie Edward Bielski nabył prawo wyrębu lasu na przestrzeni 800 dziesięcin w maj Milacze-Żadeń.

Włościanie wsi Milacze posiadają prawo serwitutu w postaci prawa pasenia bydła w nieokreślonej ilości na całej przestrzeni majątku Milacze-Żadeń: również na całej przestrzeni majątku włościanie wsi Milacze posiadają ziemię orną i podleśną i łąki w uroczysku Choczyn- w szachownicy.

Zgodnie z książką kasową administracji maj. Milacze-Żadeń pracownikom i służbie tego majątku należy się za pracę do dn. 1 XII 1932 r. ogółem 16,623 zł. 79 gr.

Licytacja rozpocznie się od sumy oszacowania 350000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji winni są złożyć wadjum w kwocie 35000 zł.

Akta i dokumenty, dotyczące sprzedaży mogą być przeglądane w Kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okr. w Pińsku w godzinach urzędowych.

Pińsk, dnia 23 maja 1933 r.
Nr. Km-743/33.

Komornik Sądowy
F. Grzechnik.

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty.

(Po raz 1-szy).

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowel za Nr. 4231/21952/24 z dnia 18.VII.1924 r. na imię Guza Abrama. (173)

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Pińsk z dnia 12.VI.1926 r. Nr. 350/20004 na imię Joszpe Oszera (176).

Dowód tożsamości klaczy Ser. „C" Nr. 902550 własność Afanazego Kolady (205).

Dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 934932 własność Dymitra Podkasa (199).

Dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 940229 własność Zanki Aleksego (224).

(Po raz 2-gi)

Umowa kupna ziemi od Wasilewicza Karpa mieszkańca wsi Stoszany własność Androsiuka Grzegorza (68).

Unieważnia się weksle na sumę 300 zł. in blanco zagubione w Banku Spółdzielczym w Brześciu n/B. podpisane przez Aleksandra Kanię (94).

Świadectwo tożsamości (paszport Nanzenowski) wydane przez starostwo Łuniniec za Nr. 232/29 19.XII.1929 r. na imię Szaronina Aleksandra (137).

Blacha gajowego Nr. 203 własność Wiktora Figla (173).

(Po raz 3-ci)

Dowód osobisty wydany przez starostwo Łuniniec Nr. 747/28 na imię Grzegorza Krukowicza (1044.)

Legitymacja służbowa Nr. 2571 wydana przez dyrekcję poczt i telegrafów Wilno na imię Przeniesławskiego Wilhelma (4).

Upoważnienie do karania mandatowego wydane przez starostwo Pińsk, w dniu 5/IV.1929 roku L. 94 wraz z bloczkiem doraźnych mandatów karnych Nr. 423 posterunkowemu P. P. Turowi Władysławowi (1083).

Dowód osobisty wydany przez urząd gminy Janów k/Pińska Nr. 238 na imię Kahana Jankla (1701).

Dowód osobisty wydany przez magistrat m. Brześć n/B. na imię Chojeckiego Antoniego (1075).

Dowód osobisty Nr. 1476 z dnia 2/IX.1924 roku wydany przez starostwo Stolin na imię Fajgi Mester (1080).

Książeczka wojskowa Nr. 527 rocznik 1898 wydana przez P. K. U. Pińsk i dowód osobisty wydany przez starostwo Drohiczyn 1.III.1930 r. na imię Michała Grajwera (1079).

W dniu 26.IX.1932 roku do folwarku Uholec gminy Chorskiej przybłąkała się klacz maści jasno bladej lat 3 wzrostu 138 cm. Pozostaje w przechowaniu u dzierżawcy tego folwarku Icka Rybnika (1093).

Sołtys wsi Niepomucynówka gminy Suchopol zgubił pieczęć okrągłą z napisem „Sołtys wsi Niepomucynówka gminy Suchopol RH" (835).

Dowód osobisty zagubiony przez Najdycz Szaję Szlomę zamieszkałego w Noblu gminy Moroczno (1048).

Legitymacja nauczycielska wydana przez inspektorat szkolny w Kosowie dnia 5 grudnia 1929 r. Nr. 1/29 na imię Anieli Kazimierczykówny (19).

Dowód osobisty wydany przez urząd gmi-

ny Kuchocka-Wola dnia 27.XI.1930 r. na imię Barańczuka Srula (34).

Zaświadczenie wojskowe Nr. 272/30 wydane przez P. K. U. Łuniniec i dowód osobisty Nr. 1117 wydany przez starostwo Łuniniec na imię Omielaszki Eugenjusza (35).

Dowód osobisty Nr. 1023 dnia 6.II.1932 r. wydany przez magistrat m. Dawigródka na imię Pawluka Mikołaja (52).

Pozwolenie na pojazdy mechaniczne z dnia 29.IV.1930 r. Nr. 948 wydane przez dyrekcję robót publicznych w Brześciu n/B. Piotrowi Makarewiczowi (20).

Ukradziono rewolwer „Meljor" kaliber. 7.65 Nr. 48003 własność Józefa Sapira (29).

Dowód osobisty wydany przez starostwo Łuniniec na imię Janiny Wandy Kierdy-Zamajskiej (36).

Dowód osobisty wydany przez starostwo Brześć n/B. Nr. 2376 z dnia 18.IX.1924 r. na imię Hammera Izraela Mojżesza (49).

Dowod osobisty wydany przez starostwo Brześć n/B. na imię Mejera Zejfrydera (55).

1) Książeczka wojskowa rocznika 1906 wydana przez P. K. U. Brześć n/B. w roku 1927. 2) Dowód osobisty wydany w roku 1929 przez starostwo w Brześciu n/B. 3) Tytuł wykonawczy Sądu Grodzkiego w Kamieńcu-Lit. na ściągnięcie kwoty 6 zł. 20 gr. od Nonik Matrony—wszystko własność Bałury Makara mieszkańca wsi Siółki, gm. Ratajczyce (63).

Przetargi.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Kobrynia ogłasza niniejszem przetarg publiczny na ukończenie budowy gmachu 7 mio klasowej szkoły powszechnej w m. Kobryniu.

Przetarg odbędzie się w dniu 28 czerwca 1933 r. o godz. 12-ej w lokalu Magistratu m. Kobrynia, w Kobryniu plac Bankowy 6.

Osoby i firmy, ubiegające się o powyższe roboty winni złożyć do dnia 28 czerwca 1933 roku, godz. 11-ej do magistratu m. Kobrynia (pokój Nr. 5) oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na ukończenie budowy gmachu szkoły powszechnej w Kobryniu".

W ofercie należy zaznaczyć, iż warunki techniczne prowadzenia robót budowlanych rządowych zatwierdzone przez b. Ministerstwo Robót Publicznych, są oferentowi znane.

Do oferty należy dołączyć kwit kasy miejskiej w Kobryniu na wpłacone wadjum w wysokości 5% sumy oferowanej.

Projekt, rysunki i kosztorysy ślepe, oraz warunki techniczne można oglądać od dnia 20 czerwca 1933 r. w lokalu magistratu m. Kobrynia (pokój Nr. 5) w Kobryniu plac Bankowy 6, w dnie powszednie od godz. 10-ej do godz. 14 ej, gdzie również można nabyć za opłatą kosztorysy ślepe.

Magistrat zastrzega sobie prawo:

1. wolnego wyboru oferenta,
2. nieuwzględnienia żadnej ze złożonych ofert,
3. przeprowadzenia przetargu ustnego.

Kobryń, dnia 12.VI 1933 r.

Burmistrz m. Kobrynia
K. Węgrowski.

Komunikat Syndykatu Emigracyjnego.

W sprawie bezpłatnych paszportów zagranicznych do Stanów Zjednoczonych.

Emigranci, starający się o wyjazd do Stanów Zjedn. Am. Półn. którzy otrzymali już z konsulatu amerykańskiego kartę wstępu czyli wezwanie do zgłoszenia się po odbiór wizy amerykańskiej, muszą wspomniane karty wstępu przesłać do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) albo do oddziałów lub agentur Syndykatu na prowincji w celu otrzymania zezwolenia na wydanie w swoim starostwie bezpłatnego emigracyjnego paszportu zagranicznego. Zezwolenie na wystawienie nowych paszportów zagranicznych i na prolongatę ważności starych paszportów wydaje Inspektor Emigracyjny w Warszawie, z którym Syndykat Emigracyjny jest w ciągłym kontakcie.

Bez ważnego paszportu zagranicznego do konsulatu amerykańskiego nie należy się zgłaszać, gdyż nie będzie rozpatrywana sprawa udzielenia wizy. W tym wypadku emigrant winien wysłać pocztą podanie do konsulatu amerykańskiego w Warszawie o nadesłanie nowej karty wstępu, w międzyczasie zaś wyrabiać paszport i i ne wymagane dokumenty, wymienione w karcie wstępu.

Dokładne adresy poszczególnych biur Syndykatu Emigracyjnego na prowincji podają urzędy wojewódzkie, państwowe urzędy pośrednictwa pracy i ich ekspozytury, starostwa oraz urzędy gminne.

Kto może emigrować do Brazylji.

Syndykat Emigracyjny komunikuje, że do Brazylji obecnie emigrować mogą następujące kategorje osób:

1. Posiadacze imiennych wezwań, czyli „termo de responsabilidade" wydawane przez władze brazylijskie.

2. Emigranci bez wezwań, mający na po kaz 200 dolarów od osoby dorosłej, licząc od lat 12. Od dzieci zaś do lat 12 wymagany jest pokaz w wysokości dolarów amerykańskich 135.

3. Rodziny rolnicze, udające się na kolonje „Aguia Branca" w Espirito Santo w charakterze osadników

Karta okrętowa 3-ej klasy do Brazylji kosztuje zł. 950. — od osoby licząc od lat 10-ciu. Koloniści zaś do Espirito Santo płacą za przejazd 3-cią klasą od osoby od lat 10-ciu—667 zł. 50 gr. Najbliższy transport kolonistów wyruszy w pierwszej połowie lipca r. b.

Bliższych informacyj o warunkach wyjazdu do Brazylji udzielają zupełnie bezpłatnie oraz rejestrują osadników prowincjonalne oddziały i agentury Syndykatu Emigracyjnego oraz centrala w Warszawie, ul. Niecała Nr. 7.

Wznowienie osadnictwa w Espirito Santo „Aguia Branca" (Brazylja).

W związku z wznowieniem ruchu osadniczego na kolonję „Aguia Branca" w Espirito Santo w Brazylji, rodziny rolnicze, zamierzające wyjechać w charakterze kolonistów, winny natychmiast zgłosić swój wyjazd w centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub też w biurach Syndykatu na prowincji, rejestracja bowiem osadników rozpoczęła się i w pierwszej połowie lipca wyruszy najbliższy transport.

Zaznacza się, że obecnie warunki przyjmowania rodzin osadniczych na kolonję zostały złagodzone, gdyż przejazd został obniżony. Karta okrętowa kosztuje dla kolonistów zł. 667,50 od osoby, powyżej lat 10, a nie, jak było poprzednio — zł. 950. Zadatek na 25-cio hektarową działkę ziemi wynosi obecnie zł. 500 (dawniej zł. 2.000), następnie na koszty pobytu podczas pierwszych miesięcy pobytu na kolonji rodzina winna posiadać zł. 350.

Emigracja do Urugwaju bez wezwań.

Mężczyźni samotni, pragnący wyjechać do Urugwaju w celach emigracyjnych a nieposiadający imiennych wezwań (permiso de libre desembarco), mogą w poszczególnych wypadkach uzyskać wizę urugwajską, o ile posiadać będą na pokaz 250 dolarów amerykańskich.

Przed przystąpieniem do załatwienia formalności paszportowych w związku z wyjazdem, emigranci muszą uzyskać zapewnienie generalnego konsulatu urugwajskiego, że wiza będzie im udzielona.

Syndykat Emigracyjny zwraca uwagę, że bez takiego definitywnego zapewnienia konsulatu nie należy żadnych dokumentów wyrabiać.

Po szczegółowe informacje należy się zwracać do biur Syndykatu Emigracyjnego na prowincji lub centrali w Warszawie, ul. Niecała Nr. 7.

Od kobiet, udających się do Urugwaju w każdym wypadku wymagane jest przedstawienie urugwajskiego pozwolenia na lądowanie.

W sprawie wyjazdu do Hondurasu.

Syndykat Emigracyjny zawiadamia, że do Hondurasu wyjeżdżać mogą posiadacze imiennych wezwań czyli affidavitów, wystawionych przez krewnych lub pracodawców. Zaznacza się, że bez specjalnych wezwań mogą wyjeżdżać do Hondurasu osoby następujących zawodów: krawcy, szewcy, mechanicy, malarze, stolarze, blacharze, majstrowie budowlani i częściowo kupcy, muszą jednak posiadać poza opłatą kosztów podróży dol. 150 na pokaz. Sumy pokazowe stanowią gwarancję, że przybywający do Hondurasu będą mieli zapewnione utrzymanie w ciągu pierwszych miesięcy pobytu t. j. do czasu znalezienia odpowiedniej pracy w swoim zawodzie.

Osoby, zamierzające wyjechać do Hondurasu i odpowiadające powyższym warunkom, winny, w celu załatwienia swych formalności wyjazdowych, zwrócić się listownie do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub do oddziałów i agentur Syndykatu na prowincji.

Ostrzeżenie przed wyjazdem do Abisynji.

Syndykat Emigracyjny otrzymuje niejednokrotnie zapytania w sprawie wyjazdu do Abisynji. Na podstawie zebranych materjałów na miejscu w Abisynji, Syndykat Emigracyjny ostrzega osoby przed zamiarem wyjazdu do tego kraju, gdyż niema tam obecnie możliwości zarobkowych. Polaków w Abisynji jest bardzo znikoma liczba, pozostają oni wszyscy bez pracy, nie mają własnych mieszkań i żyją z dnia na dzień. Za wszelką cenę gotowi są powrócić do Polski, lecz na przeszkodzie stoi brak gotówki na przejazd.

Jedynie handlowcy lub przemysłowcy, rozporządzający większą gotówką, mogą ewentualnie liczyć na powodzenie, ale wyjazd ich jest bardzo ryzykowny.

Osoby zainteresowane wyjazdem do Abisynji, pozostające w kontakcie z jakiemiś firmami polskiemi i niepolskiemi, winne, przed wyjazdem z Polski bezwarunkowo zwrócić się listownie do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) lub oddziałów albo agentur Syndykatu na prowincji w celu poinformowania się o rodzaju danej firmy i osobach, reprezentujących to przedsiębiorstwo. Przed porozumieniem się z Syndykatem Emigracyjnym nie należy zawierać żadnych kontraktów i nie wpłacać pieniędzy w formie zadatku lub udziału w przedsiębiorstwie.

Emigranci strzeżcie się złodziejów.

Ostatnio znowu powtórzyły się wypadki okradania emigrantów w Warszawie. Wobec tego Syndykat Emigracyjny ostrzega emigrantów, przybywających do Warszawy, przed licznymi złodziejami, czyhającymi na nich na każdym

kroku. Należy wystrzegać się zawierania znajomości na ulicach, w ogrodach, w tramwajach, autobusach, pociągach, nie dawać żadnym osobom do rąk dokumentów, a tembardziej pieniędzy. Po wszelkie informacje należy zwracać się na ulicach do policjantów w mundurach. Emigranci winni pamiętać, że pieniądze na wizy należy wpłacać w biurach konsulatów, nigdy zaś na ulicy, na klatkach schodowych, w bramach lub ogrodach. Emigranci, przybywający do Warszawy w celu załatwienia spraw, związanych z wyjazdem zagranicę, winni przedewszystkiem zwracać się do centrali Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Niecała 7) i nie korzystać z usług osób obcych, proponujących swą pomoc.

Poszukiwanie krewnych.

Marjan Szewczyk, znajdujący się w Rosji od 1915 r., poszukuje swoich rodziców i siostrę z którymi od wielu lat stracił kontakt. Ojciec nosi imię Antoni, matka Marja, a siostra Janina.

Janina Szewczyk według listu brata mieszkała w 1924 r. w Warszawie, przy ul. Bonifraterskiej Nr. 31.

Syndykat Emigracyjny pro i krewnych i znajomych o skomunikowanie się w sprawie Szewczyka z centralą Syndykatu Emigracyjnego Warszawa, ul. Niecała Nr. 7. Adres p. Szewczyka w Rosji znajduje się w Centrali S. E.

Ruch emigracyjny w I-szym tercjale 1933 r.

Według oficjalnych danych Ministerstwa Opieki Społecznej ruch emigracyjny i reemigracyjny w pierwszych czterech miesiącach roku bieżącego był następujący:

I Kraje zamorskie.

Wyemigrowało razem w styczniu, lutym, marcu i kwietniu 1933 r. ogółem 6.195 osób. Wróciło do Polski 1.248 osób. W liczbach względnych ruch się przedstawiał:

do Palestyny	wyjechało	63 %	wróciło	2 %
„ Argentyny	„	9,3 „	„	40 „
„ U. S. A.	„	9,1 „	„	4,1 „
„ Brazylji	„	7,4 „	„	1,4 „
„ Kanady	„	4,5 „	„	19 „
„ Urugwaju	„	1,6 „	„	2,4 „
do innych krajów zamorskich	„	5,1 „	„	31,1 „

II Kraje kontynentalne.

Wyjechało ogółem 5,367 osób (w styczniu, lutym, marcu i kwietniu). Wróciło do kraju 5.476 osób.

W liczbach procentowych ruch był do:

do Francji	wyjechało	50,1%	wróciło	70,1%
„ Łotwy	„	19,1 „	„	3,6 „
„ Belgji	„	3,3 „	„	3,1 „
„ Niemiec	„	2,2 „	„	4,4 „
do innych krajów kontynentalnych . . .	„	25,3 „	„	18,2 „

Ruch emigracyjny w miesiącu maju 1933 r.

W ciągu miesiąca maja r. b. wyjechały przez Syndykat Emigracyjny do Argentyny, Brazylji, Chile, Kanady, Paragwaju, Urugwaju, Stanów Zjedn. Am. Półn. Francji, Belgji i innych krajów transporty emigrantów w liczbie 613 osób.

Wszystkie wymagane od emigrantów formalności wyjazdowe zostały całkowicie załatwione za pośrednictwem oddziałów i agentur Syndykatu Emigracyjnego, dzięki czemu uchroniono emigrantów od zbędnych, uciążliwych i kosztownych podróży do różnych urzędów oraz od wyzysku ze strony nielegalnych pośredników emigracyjnych.

Syndykat Emigracyjny udzielił również wszystkim wyjeżdżającym zaświadczeń na ulgowy przejazd do Warszawy i zniżkowy przewóz bagażu. Emigranci do Warszawy przyjeżdżają pod opieką konwojentów Syndykatu Emigracyjnego, wskutek czego zostają uchronieni przed okradzeniem przez złodziejów kolejowych.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n.B., Urząd wojewódzki poleski.

Prenumerata roczna 18 zł. półroczna 9 zł. Cena jednego egzemplarza: 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 6 zł., za ogłoszenie o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł. — Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny.

Wrazie nieotrzymania Dziennika należy reklamować w właściwym urzędzie pocztowym.

Wszelkie należności za prenumeratę i ogłoszenia wpłacać należy na konto czekowe P. K. O. Nr. 30.628. Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Zakłady Graficzne Sejmiku Brzeskiego, dzierżawione przez A. Kiedrzyńskiego.